

Referat despre Gaitele de Alexandru Kiritescu - partea a treia

Mergand mai departe cu cartelile lor, aceste trei batrane comenteaza hilar, tot fastul inmormantarii, il judeca, in felul lor, pe Popa Porumb care a facut o slujba "rasol" si incing un mic cheful, pentru a-si alina "tristetea". Pe acest fond al petrecerii generale, in care cearta este nelipsita, drama traita de Mircea Aldea, a acceptarii de aici inainte a unui trai de huhurez, capata accente cehoviene.

Nu-i mai putin adevarat, insa, ca acest personaj, harazit de autor sa poarte misiunea de rezonant al piesei, nu capata forta indeajuns pentru a juca acest rol esential. El ramane, din pacate, personajul care accepta sa fie, in continuare, un gazetar politic intretinut de patronii sai din redactie si acasa, un intretinut sadea, cu reactii sterse, care nu-l ridica cu nimic la rangul de purtator de cuvint al rafuiei cu lumea acestui "cuib de viespi". In schimb, Aneta Duduleanu ("Mamita"), sefa "gaitelor", domina copios scena si audienta la generatii intregi de spectatori, oriunde a fost jucata aceasta comedie irezistibila prin jovialitatea debordanta prin necontenita reusita de a ataca impostura celorlalte personaje cu dezinvoltura unei batrane clevetitoare, dar totdeauna agreabila. Stiinta replicii comice si capacitatea autorului de a schita profiluri comice de neuitat au dejucat, intr-un fel, intentiile sale de a oferi spectatorilor si cititorilor putinta de a judeca lucid rostul malefic al unei lumi descompuse.

Ca exemplificare, mai oferim situatia plina de haz a numararii - a la Caragiale - a cupeuri lor la inmormantarea Margaretei:

"Zoia (foarte animata): Erau trei trasuri cu popi. Aneta (la fel de animata): Ba patru.

Zoia: Tata, le-am numarat intr-adins, ca sa vaz daca erau mai multe ca la inmormantarea baiatului lui Ghita Plesoiu... Erau trei trasuri! Aneta: Ba erau patru. Zoia: Ba trei. Aneta: Ba patru.

Georges: Ba cinci. Ce tot bati campii...

Lena: Stai, soro, le luam la rand: una cu protopopu Manzatu si cu popa de la Sfanta Treime, una cu popa Porumb...

Zoia: Ce tot vorbești. LenO, ca protopopu era cu popa Porumb... Lena: Protopopu era cu popa de la Sfanta Treime, doar n-oi fi oarba... Aneta: Popa de la Sfanta Treime era cu popa Porumb si protopopu Manzatu era cu... (Si cortina cade pe cearta care reincepe.)" Ciorovaielile de tate, iremediabile, ale Dudulencelor au totdeauna verva sclipitoare, comentand, de fapt, o lume care refuza sa-si recunoasca degradarea, precaritatea.